

Extras din Legea Nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat în România

[...]

Art. 13

- (1) Membrul unui barou dintr-o altă țară poate exercita profesia de avocat în România, în cazul îndeplinirii condițiilor prevăzute de prezenta lege.
- (2) Pentru a acorda consultanță juridică privind dreptul românesc, avocatul străin are obligația de a susține un examen de verificare a cunoștințelor de drept românesc și de limbă română, organizat de U.N.B.R.
- (3) Avocatul străin poate exercita profesia de avocat în România, la alegere, în cadrul uneia dintre formele de organizare prevăzute la art. 5.
- (4) Avocatul străin nu poate pune concluzii orale sau scrise în fața instanțelor judecătorești și a celorlalte organe jurisdicționale și judiciare, cu excepția celor de arbitraj internațional.
- (5) Onorariile convenite avocatului străin se vor înregistra și se vor plăti integral în România.
- (6) Avocatul străin care exercită profesia în România este obligat să se înscrie în tabloul special ținut de fiecare barou și se supune prevederilor prezentei legi, ale statutului profesiei și codului deontologic.

CAPITOLUL VIII: Exercițarea în România a profesiei de către avocații care au obținut calificarea profesională în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European

SECȚIUNEA 1: Dispoziții generale

Art. 96

- (1) Dispozițiile prezentului capitol se aplică avocaților care și-au obținut calificarea profesională în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European, care își exercită profesia pe teritoriul României:
 - a) în mod independent sau în asocierie;
 - b) ca avocați salariați în România;
 - c) prin prestare de servicii.
- (2) Dispozițiile prezentului capitol sunt aplicabile și avocaților care și-au obținut calificarea profesională în Confederația Elvețiană, care își exercită profesia pe teritoriul României în oricare dintre modalitățile prevăzute la alin. (1).

Art. 97

În sensul prezentului capitol:

- a) avocat reprezintă orice persoană provenind dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, care este autorizată să-și desfășoare activitățile profesionale sub titlul profesional corespunzător obținut într-un stat membru;

b) stat membru de origine reprezintă statul membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, în care un avocat a obținut dreptul de a utiliza unul dintre titlurile profesionale prevăzute la lit. a), înainte de a practica profesia de avocat în România;

c) titlu profesional din statul membru de origine reprezintă titlul profesional utilizat în statul membru unde un avocat a obținut dreptul de a folosi acest titlu, înainte de a practica profesia de avocat în România;

d) grupare reprezintă orice entitate, cu sau fără personalitate juridică, organizată potrivit legislației unui stat membru, în cadrul căreia avocații își desfășoară activitățile profesionale împreună, sub nume comun;

e) titlu profesional din România reprezintă titlul profesional sub care un avocat este înscris în Tabloul avocaților din România;

f) autoritatea română competentă este structura din cadrul U.N.B.R., desemnată potrivit statutului.

Art. 98

Avocații care profesează în România sub titlul profesional din statul membru de origine pot desfășura aceleași activități profesionale ca și avocații care profesează sub titlul profesional obținut în România, pot acorda asistență juridică și pot reprezenta persoane fizice sau persoane juridice în fața instanțelor române, referitor la dreptul statului membru de origine, dreptul comunitar, dreptul internațional, precum și dreptul românesc, cu respectarea regulilor de procedură aplicabile în fața instanțelor române.

Art. 99

(1) Avocații care profesează în România sub titlul profesional din statul membru de origine vor folosi denumirea sub care își desfășoară profesia în statul membru de origine, exprimată în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru de origine respectiv.

(2) Pe lângă denumirea prevăzută la alin. (1), în denumire se va menționa, alături de forma juridică de exercitare a profesiei în România, și forma juridică a grupării din statul membru de origine.

(3) Autoritatea română competentă poate cere unui avocat care profesează sub titlul profesional obținut în statul membru de origine să indice gruparea profesională din care face parte în statul membru de origine sau autoritatea judiciară în cadrul căreia este admis să-și exercite profesia, potrivit legii din statul membru de origine.

(4) Avocatul care obține admiterea în profesia de avocat în România în condițiile art. 100 sau 109 are dreptul să folosească titlul profesional din statul membru de origine, exprimat în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru de origine, alături de titlul profesional corespunzător profesiei de avocat din România.

Art. 100

(1) Indiferent de forma de exercitare a activității pe teritoriul României, avocații care profesează sub titlul profesional din statul membru de origine pot solicita oricând recunoașterea diplomelor, în vederea admiterii în profesia de avocat și a practicării acesteia sub titlul profesional din România.

(2) În vederea recunoașterii diplomelor în România, solicitantul va trebui să susțină, la alegere, un examen de verificare a cunoștințelor sau să efectueze un stagiul de 3 ani în domeniul dreptului românesc.

(3) U.N.B.R. va stabili componența comisiei de evaluare, precum și conținutul și modul de desfășurare ale examenului sau ale stagiului, după caz.

(4) La depunerea cererii de recunoaștere a diplomei, în vederea determinării conținutului și modului de desfășurare ale examenului sau ale perioadei de stagiul, comisia de evaluare va verifica în prealabil dacă experiența profesională dobândită de solicitant este de natură să acopere în tot sau în parte diferențele existente între dreptul românesc și cel al statului membru de origine în care a fost obținută diploma, în vederea exceptării parțiale sau totale de la îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (2).

(5) Prevederile prezentului articol se completează cu dispozițiile legislației-cadru privind recunoașterea reciprocă a calificărilor profesionale.

Art. 101

(1) Autoritatea competentă română și autoritățile competente din statele membre de origine colaborează în vederea aplicării corespunzătoare a dispozițiilor prezentei legi, informațiile care se obțin în cadrul acestor colaborări fiind confidențiale. Colaborarea se poate realiza și prin intermediul sistemului de informare în cadrul pieței interne, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. **49/2009** privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. **68/2010**.

(2) Autoritatea competentă din statul membru de origine poate formula observații în cadrul procedurilor disciplinare care se desfășoară împotriva unui avocat care profesează sub titlul profesional din acel stat.

SECȚIUNEA 2: Exercițarea cu caracter permanent a profesiei în România de către avocații care au obținut calificarea profesională în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European

Art. 102

(1) În condițiile prezentei secțiuni, oricare dintre avocații prevăzuți la art. 97 lit. a) poate desfășura pe teritoriul României, cu caracter permanent și sub titlul profesional din statul membru de origine, activitățile prevăzute la art. 98.

(2) Avocații care își exercită în mod permanent activitatea pe teritoriul României pot dobândi titlul profesional din România fie în condițiile prevăzute la art. 100, fie potrivit art. 109.

Art. 103

(1) Avocatul care dorește să profeseze în România sub titlul profesional din statul membru în care și-a obținut calificarea profesională se înscrie în tabloul special ținut de barourile române, în condițiile prezentului articol, ale art. 13 alin. (6) și ale statutului profesiei.

(2) Autoritatea română competentă înscrie avocatul solicitant pe baza prezentării unui certificat care atestă înregistrarea lui la autoritatea competentă din statul membru de origine. Autoritatea română competentă informează autoritatea competentă din statul membru de origine despre înscriere.

(3) Certificatul prevăzut la alin. (2) trebuie să fie eliberat cu cel mult 3 luni înainte de formularea cererii de înscriere în Tabloul avocaților din România.

(4) La publicarea numelor avocaților înscriși în România, autoritatea română competentă va publica și numele avocaților înscriși potrivit prezentei secțiuni.

Art. 104

(1) Avocaților care profesază sub titlul profesional din statul membru de origine li se asigură reprezentarea corespunzătoare în asociațiile profesionale ale avocaților din România, potrivit dispozițiilor prezentei legi și ale statutului profesiei; ei au cel puțin dreptul de a participa la alegerea organelor de conducere ale acestor asociații.

(2) Avocații care profesază sub titlul profesional din statul membru de origine sunt obligați fie să se asigure pentru răspundere profesională, în condițiile stabilite prin statutul profesiei, fie să devină membri ai Casei de Asigurări a Avocaților, în condițiile prevăzute la cap. VII.

(3) Avocații pot fi scutiți de obligațiile prevăzute la alin. (2), dacă fac dovada unei asigurări plătite sau a unei alte garanții date în condițiile legii statului membru de origine, în măsura în care asigurarea sau garanția este echivalentă din punctul de vedere al condițiilor și al acoperirii. Dacă acoperirea este doar parțială, avocații trebuie să încheie o asigurare suplimentară pentru a acoperi aspectele care nu se regăsesc în asigurarea sau în garanția dată potrivit reglementărilor din statul membru de origine.

Art. 105

Avocații înscriși în România sub titlul profesional din statul membru de origine pot profesa ca salariați în oricare dintre formele de organizare a profesiei, permise pentru avocații care profesază sub titlul profesional obținut în România.

Art. 106

Avocații care profesază în România sub titlul profesional din statul membru de origine se supun aceluiași reguli de conduită profesională prevăzute în prezenta lege și în statutul profesiei ca și avocații care profesază sub titlul profesional obținut în România, pentru activitățile desfășurate pe teritoriul țării.

Art. 107

(1) Avocații prevăzuți în prezentul capitol răspund disciplinar pentru nerespectarea prezentei legi sau a statutului, potrivit prevederilor cap. VI.

(2) Înainte de inițierea procedurilor disciplinare împotriva unui avocat care profesază sub titlul profesional din statul membru de origine, autoritatea română competentă informează în cel mai scurt timp autoritatea competentă din statul membru de origine, furnizând orice informații utile în cauză.

(3) Autoritatea română competentă cooperează cu autoritatea competentă din statul membru de origine pe tot parcursul desfășurării procedurilor disciplinare.

(4)Retragerea permanentă sau temporară de către autoritatea competentă din statul membru de origine a autorizației de exercitare a profesiei are ca efect obligatoriu interdicția temporară sau permanentă ca avocatul în cauză să profeseze în România sub titlul profesional din statul membru de origine.

Art. 108

(1)Unul sau mai mulți avocați din aceeași grupare ori din același stat membru, care profesază sub titlul profesional din statul membru de origine, pot profesa în România prin înființarea unui sediu secundar al grupării respective, organizat în orice formă de exercitare a profesiei de avocat prevăzută de legea română.

(2)Profesia de avocat se poate exercita și în cadrul formelor asociate prevăzute de legea română, astfel:

a)mai mulți avocați din diferite state membre, care profesază sub titlurile profesionale din statele membre de origine;

b)unul sau mai mulți avocați dintre cei prevăzuți la lit. a) și unul sau mai mulți avocați din România.

(3)Avocatul care intenționează să profeseze sub titlul profesional din statul membru de origine informează autoritatea română competentă despre faptul că este membru al unei forme de exercitare a profesiei în statul membru de origine și furnizează toate detaliile relevante despre acea grupare.

Art. 109

(1)Avocații care profesază sub titlul profesional din statul membru de origine și care își desfășoară activitatea efectiv și cu regularitate, pe o perioadă de cel puțin 3 ani în România, în domeniul dreptului românesc sau al dreptului comunitar sunt admiși în profesia de avocat în România, fără a fi necesară îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 100, cu respectarea prevederilor prezentei legi referitoare la exercițiul drepturilor civile și politice și la cazurile de nedemnitate și incompatibilitate.

(2)În fața autorității române competente solicitantii trebuie să facă dovada desfășurării cu regularitate a activității în România pe o perioadă de cel puțin 3 ani în domeniul dreptului românesc sau comunitar.

În acest scop:

a)avocații trebuie să prezinte toate informațiile și documentele relevante cu privire la numărul de cauze în care au acordat asistență juridică, precum și cu privire la natura acestora;

b)autoritatea română competentă poate să verifice caracterul efectiv și regularitatea activității desfășurate și poate cere avocatului, dacă este necesar, să ofere clarificări, în scris sau verbal, cu privire la informațiile și documentele prevăzute la lit. a).

(3)Avocații care profesază sub titlul profesional din statul membru de origine în România pot oricând să ceară ca diplomele să le fie recunoscute, potrivit dispozițiilor art. 100, în vederea obținerii admiterii în profesia de avocat în România și a exercitării acesteia sub titlul profesional astfel obținut.

(4)Avocații care profesază sub titlul profesional din statul membru de origine și care au desfășurat în mod efectiv și cu regularitate o activitate profesională în România pe o perioadă de cel puțin 3 ani, dar pe o perioadă mai scurtă în domeniul dreptului românesc, pot obține admiterea în profesia de avocat și dreptul de a o

practica sub titlul profesional din România, fără a fi necesară îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 100, cu respectarea prevederilor prezentei legi referitoare la exercițiul drepturilor civile și politice și la cazurile de nedemnitate și incompatibilitate, după următoarea procedură:

a) autoritatea română competentă ia în considerare desfășurarea efectivă și cu regularitate a activității în perioada de cel puțin 3 ani, cunoștințele și experiența profesională dobândite în România, precum și orice participare la prelegeri și seminarii despre dreptul românesc sau deontologia profesiei de avocat;

b) solicitantul pune la dispoziția baroului român orice informație și documentație relevantă, în special despre cauzele în care a acordat asistență juridică.

(5) Decizia autorității române competente de a nu acorda înscrierea automată în cazul în care nu s-a prezentat dovada că cerințele prevăzute la alin. (1) sau (4) au fost îndeplinite va fi motivată, comunicată solicitantului și baroului și supusă căilor de atac prevăzute de statutul profesiei.

(6) Desfășurarea efectivă și cu regularitate a activității avocatului în România și capacitatea sa de a o continua sunt evaluate pe baza unui interviu susținut cu comisia de evaluare prevăzută la art. 100.

(7) Autoritatea română competentă poate, printr-o decizie motivată și supusă căilor de atac prevăzute de statutul profesiei, să refuze avocatului solicitant acordarea titlului profesional de avocat în România, dacă se consideră că aceasta ar aduce atingere ordinii publice, ca urmare a unor abateri disciplinare, a unor plângeri și incidente de orice fel.

(8) Reprezentanții U.N.B.R. sunt obligați să păstreze confidențialitatea informațiilor primite cu ocazia examinării cererii de acordare a titlului profesional în România.

SECȚIUNEA 3: Exercițarea în România, prin prestarea de servicii, a profesiei de către avocații provenind din statele membre ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European

Art. 110

(1) În condițiile prezentei secțiuni, avocații provenind din statele membre ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European pot desfășura în România activități profesionale care pot fi exercitate ocazional sub forma prestării de servicii.

(2) Activitatea de prestare de servicii prevăzută la alin. (1) se exercită în România prin reprezentarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice și persoanelor juridice în justiție sau în fața autorităților publice, în condițiile prevăzute pentru avocații stabiliți în acest stat, fără a fi necesară înscrierea în barou.

(3) Pentru exercitarea altor activități decât cele menționate la alin. (2), avocatul respectă condițiile și regulile de conduită profesională ale statului membru de origine, precum și legislația română privind profesia, în special cu privire la incompatibilități, la secretul profesional, la relațiile dintre avocați, la interdicția ca același avocat să reprezinte două părți având interese contrarii, precum și la publicitate. Un avocat care nu este stabilit în România este ținut de respectarea acestor reguli numai în măsura în care respectarea lor este justificată obiectiv pentru asigurarea exercitării corecte a activităților de avocat, a demnității profesiei și a respectării regulilor privind incompatibilitatea.

Art. 111

(1) Autoritatea română competentă cere avocatului care prestează servicii dovedirea calității sale de avocat.

(2) În cazul nerespectării obligațiilor prevăzute la art. 110, autoritatea română competentă stabilește prin statut consecințele acestei nerespectări.

(3) La verificarea cazului de nerespectare a obligațiilor prevăzute la art. 110, autoritatea română competentă poate solicita orice informații profesionale utile cu privire la persoana care prestează servicii.

(4) Autoritatea română competentă va informa autoritatea competentă din statul membru de origine despre orice decizie luată. Comunicările prevăzute de prezentul alineat au caracter confidențial.

[...]